

In gesprek met Esther Raats-Coster

In vijf jaar tijd verveelvoudigde WomensBizz lid Esther Raats-Coster de omzet en het internationaal bereik van haar technisch handelsbedrijf Bandridge. Haar grote succes viel op: ze ontving de prestigieuze Prix Veuve Clicquot 2006 uit handen van minister president Balkenende. In haar monumentale boerderij met sfeervol kantoor midden in het Groene Hart spreekt een no nonsense zakenvrouw met indringende blik over vrouwenkracht, passie voor ondernemen en de consequenties van kiezen.

“Het leuke aan WomensBizz is dat het een organisatie is die vrouwenkracht en vrouwenenergie neerzet op een zakelijke manier. Niet vanuit een feministisch perspectief of als de underdog, maar puur op zakelijkheid, en dan vooral internationaal gericht. De visie dat er met vrouwelijke energie veel meer bereikt kan worden in de wereld dan zonder, dat spreekt me aan. Vrouwen kunnen dingen toevoegen die mannen niet doen en andersom. Van vrouwelijke starters is 85 % succesvol. Bij mannen ligt dat cijfer significant lager. Uit onderzoek blijkt dat vrouwen meer realiteitszin hebben. Ze leggen de kracht vooral in de dienst of het product dat ze leveren. Mannen overschatten eerder hun eigen inbreng, waardoor ze denken dat zij zelf het success gaan maken en minder letten op de invulling van hun product of dienst. Die aanvulling door vrouwen...we zijn echt wel heel onnozel als we die niet wat meer zoeken. Het is bewezen dat bedrijven met meer vrouwen in de top ook meer marge realiseren. Ze werken efficiënter, beheersen kosten beter. Ik ben geen feministe, maar ik vind het wel suf dat we die marge gewoon laten liggen.”

Zakenvrouw van het Jaar 2006

“Kenmerk van een goede ondernemer is dat ie bereid is de consequenties van een keuze te accepteren en er toch mee te dealen. Het kan ook hartstikke mis gaan. Ik kan uitglijden of de verkeerde beslissingen

nemen..het kan allemaal. Dat risico neem je. Succesvol zijn in andere landen, bruggen kunnen bouwen en zorgen dat je ergens een win-win situatie weet op te zoeken...dat vind ik wel héél erg leuk. De Prix Veuve Clicquot 2006 die ik won heeft veel betekend. Het vergrootte mijn netwerk enorm. Na zoiets is plotseling iedereen toch twee telefoontjes dichterbij. Mijn medewerkers waren trots en dat motiveert. Ik kreeg mooie reacties van klanten die bevestigd werden in hun keuze om met mij zaken te doen. De prijs heeft ook een interessante historie en wordt in 16 landen uitgereikt. Je wordt als Zakenvrouw Van Het Jaar opgenomen in het genootschap dat geliëerd is aan de weduwe Clicquot en ik vind dat heel bijzonder. Dat ik als rolmodel voor andere zakenvrouwen zou kunnen worden gezien vind ik eerder een bijkomend voordeel.”

Een irritant onderwerp

“ Het Old Boys Network wordt halsstarrig in stand gehouden, al zit er heel soms een vrouw bij, bijvoorbeeld Neelie Kroes. Ik denk wel eens dat het in onze cultuur vast zit en dat het nog generaties gaat duren voordat het algemeen geaccepteerd is dat vrouwen het leuk vinden om ambitie te hebben. Het blijft natuurlijk vreemd dat er in Nederland zo weinig vrouwen op topposities zijn. Ik vind het eigenlijk een irritant onderwerp. Het is niet meer van deze tijd. In Amerika of Spanje zijn er gewoon veel meer vrouwen in de top. Wij staan op de wereldranglijst wat betreft fulltime werkende vrouwen op dezelfde hoogte als Botswana. Dat is echt slecht. We doen altijd zo leuk, met onze hoge score in arbeidsparticipatie van vrouwen...jaja..parttime dan. Dat is op zich geweldig. Ik ben er niet voor dat alle vrouwen fulltime gaan werken, maar wel dat bijvoorbeeld alle scholen in Nederland een continurooster hebben. Op school wordt ik erop aangekeken dat ik fulltime werk. De leerkracht zei onlangs “ Het is wel onrustig hè, bij jullie thuis. Je bent zoveel weg .”

De softie en de kenau

“ Vanuit dat vooroordeel gezien is dit wel een mooie : je dochter is gelukkig getrouwd met een superaardige, fantastische man, die helpt met het huishouden en zelfs minder is gaan werken. Maar je zoon is helaas getrouwd met een kenau, want hij moet van zijn vrouw meehelpen in het huishouden en zelfs minder gaan werken! Dat is het vooroordeel in een notedop. Een man die minder gaat werken is een softie en een vrouw die meer gaat werken is een kenau. Zo wordt er echt nog veel gedacht. Dat is jammer. Nederland loopt achter. Als je kijkt naar internationaal zakendoen valt mij op dat ik in andere landen veel meer vrouwelijke gesprekspartners heb gehad dan in Nederland. Zelfs in landen als Zuid Afrika zijn zakenvrouwen minder een uitzondering dan hier. Ik had me helemaal ingelezen voor ik naar Egypte ging, verwachtend dat dat wel een zware dobber zou worden. Ik had expres een mannelijke tolk meegenomen. Volgens de boekjes was dat nodig. Nou, die tolk had ik helemaal niet nodig want iedereen sprak Engels. En vervolgens waren driekwart van alle gesprekspartners vrouwen in leidinggevende functies. Wat me in Frankrijk opviel is dat inkopers van audio & video-accessoires vrouwen zijn, ondanks de niet-vrouwelijke uitstraling van het product. Het waren echt serieuze, zware posities die ze hadden, bij grote bedrijven. Spanje precies hetzelfde. Engeland precies hetzelfde. Rusland ook. Ze zijn niet in de meerderheid, maar het zijn er naar verhouding véél meer dan in Nederland. “

Consequenties

“ Het is altijd weer moeilijk om van huis te zijn. Dat blijft. Ik werd laatst in New York gebeld. Mijn dochtertje had een dubbele oorontsteking en ze had echt veel pijn. Dan zit je daar niet blij te wezen terwijl je je kabeltjes verkoopt....maar ja...het is de consequentie van mijn keuze. Mijn kids vinden het nu volstrekt normaal, maar niet leuk. Daar staat wel tegenover dat ik nog nooit een verjaardag gemist heb of afzwemmen of een optreden op school.

Ik hoop dat de hele discussie over vrouwelijk ondernemerschap in Nederland op een gegeven moment van de baan is. Maar snel zal dat niet gaan. Het zal pas verwateren in de generaties denk ik, als iedereen er ècht voor wil gaan.”

<< ©Bernard Oattes 2009